

HYLTE

Ett mantal kronoskatte Hylte är ett gammalt hemman i södra Hjälmteryd. Det ligger tillsammans med byarna Gigaryd och Boda i en tämligen väl uppodlad bygd.

Enligt 1648 års jordebok uppger Per Bränning i Karshult, att det skall finnas ett ödehemman, som förr kallades Höjeboda. Slättö, Lida, Hylte och Boda har delat det sig emellan, dock finnes såväl tomt som andra säkra tecken.

1602 var gården öde, avbränd av vådeld.

Vid tinget 6/11 1611 deltog Gunne Torsson i Hylte i en tjugofyramannaed för att fria Nils i Lindö för beskyllning om lägersmål.

Vid ting den 29/10 1617 gav Gunne i Hylte i Hjälmteryd socken tillkänna, att hans moder bortsatte halva Hylte till Per Olsson, som då flyttade in i gården. Gunne igenlöste gården för 8 1/2 oxar och begär tingskötning, vilket lagläsaren och häradsnämnden inte kunde förvägra utan gav honom laga fång därpå, med hus och jord, skog och mark, med fiskevatten och kvarnfall till evärdelig ägo.

Vid ting den 16/10 1618 tillkännagavs, att Sven Pedersson i Lida och Håkan ib gillade med svuren ed det vittnesbrev, som Herr Mickel har givit om halva Hylte skattegård. Därför blev av sagt, att den som äger största delen däri skall utlösa den mindre delen och behålla hela gården tillhopa. Dock har Karin i Fliset, (möjl. Flishult i Slätthög) 6 daler att fordra. Det skall betalas av den, som löser gården och kvitteras i gårdens betalning av de 8 kor, som skall utgivas, efter vad som tillförne är dömt.

Vid tinget 27/5 1619 klagade Gudmund i Hylte till Jöns i Göljaryd för ett yxhammarslag. Jöns dömdes efter 10 kap. Sårålsbalken till böter 3 daler.

Vid tinget 25/8 1631 tingskötte Gudmund i Hylte på sina egna vägnar och på Svens vägnar i Skärshult till Jöns Djursson i Åskekärr och hans hustru Karin Svensdotter torpet Åskekärr på Skärshults ägor för 20 daler. Jöns Djursson är på sin hustrus vägnar därtill bördeman och har själv uppbyggt torpet av fordom skattetimmer.

Vid tinget 18-19/9 1634 gavs en verklig släkthistoria om gårdarna runt Hylte. Dessutom visar det svårigheten att dela arv först efter flera generationers samskydd utan lagfart. Måns i Boarp (Bodatorp) som fullmäktig för Måns och Nils i Klerebo tingskötte till Nils Månsson i Hetseryd (troligen Norregård) och hans hustru Ingeborg Eriksdotter all den jord i Hetseryd gård, som de har ärvt efter deras moder. Elin i Skjutsgärde har uppburit ett par skattegilla oxar och för ättlevet 4 daler. Måns Nilssons i Lövfällan hustru Karin har uppburit för sin lott en oxe och sju skäppor korn.

Elin i Lindö har uppburit en vuxen kviga om två daler, en stut om sex marker, fyra får och en tunna råg.

Jon i Äpplaryd (Hultsjö socken) och hans syster Ingrid har uppburit en tjur så god som en ko.

Lasse i Applehult har uppburit två tunnor råg.

Sven i Värnäs har uppburit ett par oxar, som Gudmund i Örsby (Ljunga socken) tog i gäld, samt fyra kor, 1/2 pund smör, för kovärde spannmål för en tunna korn.

Karin i Lindbo (möjl. Lindö) har uppburit två kor som Måns i Hag fick.

Karin Nilsson har uppburit två oxar.

Håkan i Flohult har uppburit på sin moder Ingeborgs vägnar en tunna råg.

Elin i Lida har uppburit en tunna råg. Ingrid Månsdotter har för en treding i samma gård uppburit ett par tamda stutar, tre kor, en tjur, en tunna korn, två pund fläsk, ett får, ett par oxar och två tunnor fyra skäppor råg.

Detta har Måns i Hetseryd (Norregård) utgivit. Sedan har Nils och Jon Månssöner i samma treding utgivit en oxe, två kor, en tjur, en kviga, en silversked, en rya, en dyna, en daler i penningar. Alla persedlar är värderade i gammalt gott mynt 96 1/2 daler. Gudmund i Hylte för sig och sina bröder eller deras moder Ingeborg är utlovade en oxe.

Gick frimodigt till sitt straff och avled.....

Vid tinget 14/6 1648 framställdes för rätten gifta knekthustrun Elin Nilsdotter i Slättö skatte, med ett barn på armen. Elins man Germund Månsson lät leja sig till knekt av Måns Bengtsson i Skärsmo uti Norrvidinge härad och är rest på tåg för sju år sedan. Denna Elin Nilsdotter i Slättö bekänner nu att en ogift rymd soldat Peder Pedersson i Ugilt (Ugglehult?) eller Hynne-Pelle kallad är hennes barnafader och saggiver honom allena att vara hennes sanne man både till hävd och barnafader.

Dessutom föregiver Elin att hon hemma i byn har sagt osanning på gifte mannen Erengisle Gunnarsson i Hylte å skatte, vilken hon tillförne har beskyllt vara hennes barnafader. Skälet var, som Elin föregiver, att Erengisle en gång lovade Elins moder Maria en ko, som hon också bekom, och en ko som hon lovade Elin, men som Elin inte fick, eftersom tvenne hennes bröder voro uttagna till knektar, den ene Tor Nilsson för roten Bringeflo.

I stället för den andre brodern Peder Nilsson lejde Erengisle knekt för sig. Då lovades Elin en ko för att hon skulle hjälpa Erengisle att få för sig leja hennes broder.

Nu nekar Elin till lägersmål och hordomslast begånget med Erengisle och säger, att han aldrig hävdat henne i sina dagar. Erengisle nekar själv hårt till hordomslast, så ock hans hustru Karin Pedersdotter. Hon låter dessutom förnimma att Erengisle inte är kvinnoför och att han uppenbarade detta för sin hustru förr än de vigdes. Erengisle har varit i äktenskap med sin hustru i sex år och inte kunnat råda henne med barn, men Elin har ändå skyllt barnafödslen på Erengisle.

Nu svarar Elin därom: De sporde henne inte så hårt därefter. Vidare giver Elin tillkänna, att hon skulle infordra sin mans tilldelning i Kronobergs län av mäster Håkan Jonsson i Björka, fogde i Norrvidinge och Allbo härad. Då var hon där nere i (Vedersö?) där Peder Pedersson bodde och hade sin hustru, och eftersom hon var känd med honom tillförne, gick hon dit, vilket skedde i sjätte veckan. Hynne-Pelle följde henne på vägen hem. Då föregav han för henne, att han inte längre kunde lida sin hustru i äktenskap med sig och sade sig vilja rymma av med Elin. Då begyntes hävden dem emellan ute på marken (i sjätte veckan).

Sedan kom de tillsammans åtta dagar därefter i Ugglehults gärde. Men länsmannen Germund i Lövshult lovade henne skjuts hemåt. Tredje gången hävdade Pelle Pedersson henne 8 dagar därefter emellan Äskås och Kramphult. Eljest bekänner Elin, att Pelle inte varit i Slättö sedan han (friade) till Elins syster Ingeborg och fick nej för tre år sedan. Eljest föregiver Elin efter allvarlig sanningsförmaning, att allenast bemälte Hynna-Pelle, rymd soldat, är hennes barnafader. Och ingen annan har haft med henne att beställa till lägersmål eller hävd, sedan hennes man Germund Månsson reste på tåg för sju år sedan och allt stadigt varit ute, dock intet skrivit hem sedan i julas två år sedan, dock har hon behållit sin mans tilldelning 1646, och sedan hon blev havande, haver han intet fordrat på tilldelning, men efter giftermålet haver hon med sin man intet barn avlat men bekänner, att detta horbarnet föddes den 25 februari 1648, och Elin sattes i borgade händer till nästa ting. Därmed gjordes avträde.

Vid ting 28-30/9 1648 kom för rätten gifta knekthustrun Elin Nilsdotter i Slättö å skatte med sitt barn på armen. Hon faller nu i en annan bekännelse än å förra tinget, beropande sig som barnafader gifte mannen Erengisle Gunnarsson i Hylte å skatte, vilken hon beropat sig på tillförne hemma i bygden. Hon bekänner sig nu ha sagt osanning på Hynne-Pelle, en rymd soldat, om lägersmål med henne. Hynne-Pelle haver stulit, blivit fasttagen och sitter insatt i Växjö uti Kronohäkte. Nu var Erengisle icke till stades i förstone, ej heller hans fader Gunnar. Men Elin föregiver att Erengisle har lägrat och hävdar henne tre resor, första gången i gärdet, när de sådde korn i sjätte veckan, andra och tredje gången i ängarna. Men grannarna och nämnden i samma bygd giver tillkänna, att Erengisle bjuder allt stadigt nej för samma beskyllning. Nu berättas å ting, att Erengisles hustru Karin Pedersdotter och denna Elin Nilsdotter är syskonbarn. Dessutom gives till förnimma, att Elins man Germund Månsson är i livet, vilket en hemkommen soldat Bo i Elmhult i Slätthög socken har bekänt. Vidare föregiver Elin, att Erengisles fader Gunnar i Hylte skulle ha lockat henne att skjuta skulden på någon annan som sin barnafader, och att Erengisles hustru Karin gav henne en skäppa råg och åtta alnar väv, och Gunnar i Hylte lovade henne en ko eller ett kovärde dem båda allena, men när Gunnar framkom dagen efter, henne till svars, bjuder han stadigt nej före, avlade därmed sin livliga ed, att han aldrig lovat henne någon ko för hennes lägersmåls beskyllning med löfte eller ändring till annan man.

Vid ting 28-30/10 1648 den andra dagen eller den 1 oktober (bör vara november) framkom för tingsrätten Erengisle Gunnarsson i Hylte å skatte bemälda Elin Nilsdotter till svars och tillspordes varför han inte i går kom tillstädes, vartill Erengisle svarade: han menade denna Elin Nilsdotter gjorde honom fri för denna hordomslast å förra ting och att han är oskyldig för hennes beskyllning och tänkte därför hon sköt sig till den som sin barnafader Hynna-Pelle kallad, skulle först komma henne till svars, men igår och hemma i bygden haver Elin Nilsdotter ryggat den förra bekännelsen och beskyllningen på Hynna-Pelle, att han för hor med henne är oskyldig och allt hor hon till honom sade, bekänner hon sig ha ljugit och nu sakgivit att Erengisle allena är hennes sanne barnafader. Men Erengisle i Hylte nekar hårt därtill. Elin föregiver att lägersmålet och hävden dem emellan begynte i ängen emellan Möcklehult, Boda och Slättö i granskogen och lovade det kunde ingen skada ske henne. Andra gången skedde det i samma äng, dock närmre Hylte, och tredje gången, när kornet såddes i femte veckan eller sjätte, låg han hos henne närmre i Slättö i ängen.

Till allt detta nekar Erengisle Gunnarsson och svarar att Elin för osanning på honom om allt det hon i detta ärende säger.

Nu tillspordes Elin varför hon har tillagt Hynna-Pelle horsvite och sagt honom vara sin barnafader. Därtill svarade Elin: Hon har utgjort det av sitt eget diktande och ingen var i råd eller styrko därom med henne. Dock föregiver hon även, att Erengisles fader Gunnar i Hylte bad henne lägga sin lägersmålsbeskyllning till den andre och icke på hans son Erengisle och lovade henne en ko eller kovärde, dock fick hon den inte. Gunnar i Hylte svarar och nekar hårt till bedningen att skjuta på någon, en eller annan, om lägersmål med henne. Eljest säger Gunnar om ett kovärde som lovats för tre eller fyra år sedan för att Erengisle lejde ut hennes broder Peder Nilsson till knekt, och hon gav samtycke och styrka därtill. Dock fick Elin ingen ko men väl hennes moder Märta. Därför har förvisso avund vuxit av denna osanna beskyllning. Elin beropar sig till vittnen om samtal Peder Torsson i Slättö, Elins gårdman och svåger, vilken med hand å bok edeligen bekänner: det skedde i vintras och våren 1648. Elin rådfrågade sig med honom sägande huru det

vore måntro att vända denna horsak på en annan, och Peder Torsson tillfrågade Erengisle Gunnesson därom. Erengisle svarade: Jag vet aldrig om detta hor skjutes till vem hon vill, jag är oskyldig för henne och haver aldrig något med henne beställt. Jag giver henne tusan. Alltså nekade Erengisle hårt till samlag med denna Elin, och han har icke heller något sådant i umgänge förstått.

Därmed avsteg han.

Men om halva rågskeppan och 8 alnar blaggarn som Elin i går angav, svarar Erengisles hustru Karin Pedersdotter att hon gav Elins moder Märith Pedersdotter 1/2 skäppa viare? ärter och sex och en halv aln blaggarn av skäktefall för att hon har hjälpt henne: som oftast spunnit åt henne, bundit vantar, ryckt hör (lin) och hampa i tre dagar, och Karin säger det gavs aldrig för något lägersmål, och hennes man visste därom intet.

Elin förmantes till rätt sannings bekännelse. Hon svarar att hon vill gladeligen dö med samma sista bekännelse att Erengisle är hennes sanne barnafader, dock nekar Erengisle därtill stadigt och Erengisles hustru Karin föregiver med honom, att han icke är kvinnoför och ringa hemlig ting finnes, eftersom han därom for illa i kopporna.

Nu skickades fyra edsvurna nämndemän med Erengisle Gunnesson avses att syna Erengisle i detta mål. Sedan kom de igen och svarade att de inte kunde förstå något märkligt fel med honom därom. Men Karin Pedersdotter, Erengisles hustru, säger att Erengisle uppenbarade för henne innan de blev vigda, att han icke var kvinnoför, och hon gör sin äkta man Erengisle fri och oskyldig för sådan misstanke om hordomslast och säger att han icke är kvinnoför till sådan beblandelse. Ytterst gives till känna av länsmanen och nämndemän i grannelaget tillstädes, att ingen människa har funnit dem tillsammans med lägersmål eller tillgång eller frångång. Dessutom bekänner Kerstin Pedersdotter, att Erengisle har levat med henne i ett gott och roligt äktenskap med sänja och vänskap i 6 år och Elin bär osant vittnesmål på honom. Samma ärende tog nämnden i övervägande och betänkande: först vad Elin Nilsdotters i Slättö själva bekännelse angår är nu som tillförne å ting, och allt är dubbelt hor förutom skyldskap. Därför kan denna rätt inte värja henne för dubbel hordomslast efter hennes egen muns bekännelse och alltså skyldig undergå det straff, som Guds ord innehåller, Matteus, Exodus 20, Deuteronomion 22: den som bedriver hor skall döden dö, och Deut. 19 eller ock om ett vrängt vittne skall göra honom som han hade aktat göra sin broder skäl för skäl. Elin sattes i häkte. Erengisle sattes i häkte efter han icke hade nöjaktigt löfte för sig. Till vidare visso att så å ting etc.

Vid tinget 4/11 1648 framkom för tingsrätten hederlig och vällärd man Herr Mickel Jonsson kyrkoherde i Bringetofta och herr Jon Gudmundsson, komminister darsammastädes, vilka med flera goda män gav tillkänna, att de har efter bästa konst och högsta flit roligt och allvarligt förmanat denne fången Elin Nilsdotter i Slättö till att bekänna sanningen och hon är fallen uti en annan bekännelse än tillförne och har därmed stannat. Nu föregiver hon således, att där kom till Slättö tvenne främmande krigsmän och voro dit lagda till skjutsning och sade sig vilja till Tyskland. När de nu om aftonen hade fått sig mat hos Peder Torsson i Slättö, blev de liggande kvar i Peder Torssons stuva, och eftersom Peder Torsson icke hade mer kläder eller sängrum, bad han denna Elin Nilsdotter låna honom säng och kläder i hennes stuva, eftersom hon satt där inhyses. Hon bäddade där under honom en säng i högstolen, och själv blev hon liggandes litet ifrån sin säng. När det kom till natten, gick han till henne av högstolen i hennes säng, och hon blev av honom samma natt med barn, vilket skedde i femte eller sjätte veckan före midsommar 1647, och Elin föregiver hon visste aldrig om han var gift

eller ogift eller vad han hette eller var han var hemma, utan han sade sig vara hemma i Uppland och Stockholm.

Därnäst bekänner Elin att hon hade sagt osanning på Erengisle Gunnarsson i Hylte å sista ting och att han aldrig lägrat henne, men för gammal avund hade hon sagt det, eftersom hennes broder gick ut som soldat för honom och den andre brodern för samma rote som Erengisle stod uti.

Därför beder hon nu gråtandes Erik och hans fader om vänskap. Sist bekände Elin, att denne främmande krigsmannen gav henne för lägersmålet 2 riksdaler och en trind riksdaler, den andra mest i kopparmynt. Om morgonen när han avreste, tog han henne i hand och bjöd henne fara väl. *På samma sista bekännelse anammade hon altarets sakramente och bad Gud om nåd, gick frimodigt till sitt straff och avled.* Eljest gavs ock tillkänna att när hon två nätter hade varit i häradskistan, sedan hon blev insatt i dag för åtta dagar sedan, kom bemälde Elin Nilsdotter först uti denna sist upptäckta och stadiga bekännelse och därmed gick till döden.

Sedan vad Erengisle Gunnessons sak anlangar tog häradsnämnden därefter stadigt ha bjudit nej för Elin Nilsdotters tillmälen och beskyllning, hans hustru Karin gjort honom därför fri och omisstänkt och nu åter Elin Nilsdotter i sitt yttersta och uti sitt avlidande gladeligen dött uti sin nu gjorda sista bekännelse, bett Erengisle Sunesson och hans fader om vänskap, därför dömes Erengisle oskyldig. De ville förlåta henne synden. Så emedan ingen människa har förnummit eller sett hennes och Erengisles tillgång och frångång, icke äro de heller någonstädes iakttagna, därför efter domarregeln och Landslagen dömes Erengisle Gunnesson av samtliga nämnden saklös i detta mål. Därmed remitterades detta ärende vidare under Guds den högstes allvisa dom som tingsmålalbalken 20 kap. i Landslagen förmår. Till yttermera visso ...

1601-1602	Per
1603	Nils
1612-1621	Per Jonsson, husarm 1613, knekt 1617-1620, bortflyttad 1621
1613-1621	Jöns Jonsson
1616	den 27 uppbjöds 1/2 Hylte första gången
1618-1621	knekten Jöns
1650-1671	Måns Persson, död o. 1675
	Kerstin
	Per Månsson, soldat 1658-1663
1663-1693	Jon Månsson, knekt 1663-1693, gift och bor i Stenbro. Köpt 1/4 av Per Månsson i Gigaryd
1667-1690	Nils och hustrun. En dotter avled 1686
1675-1676	Gudmund och hustrun
1683-1686	Per Månsson, knekt från 1683 från Hylte och Hjälmteryd Klockaregård
1688	Germund Svensson
1689	Måns Persson

Första gården

1648 Tor och hustrun Ingeborg
6/11-1656 Gunnar Torsson, död o. 1654
Ingrid Eriksdotter, död o. 1668

Per Gunnarsson flyttade till Sevedstorp
Nils Gunnarsson i Hylte, fanns här 1691-1699
Erengisle Gunnarsson, född 1611 i Hylte, övertog en gårdadel
Per Gunnarsson gift med
Ingeborg Persdotter i Sevedstorp. De hade gården Sevedstorp 1636-1680
Per Persson, knekt 1648
Karin Persdotter övertog Sevedstorp
Ingrid Persdotter flyttade till Axaryd

Nils Gunnarsson bodde här 1691-1699

Kerstin Påvelsdotter

Pål, född 11/4 1691 i Hylte, bars till dop av Kerstin Månsdotter i Skåeryd
Vid ting 16/6 1699 § 21 klagade Kerstin i Söndra med Nils Gunnarsson i Hylte om
skuldfordran.

Erengisle Gunnarsson, född 1611 i Hylte och död där 29/6 1696, 85 år. Gift med Karin
Pedersdotter, troligen från Slättö, död 7/2 1691 i Hylte.

Erengisle kallar gården avlingegods, alltså ej ärvdagods. Han var halvbror till Per
Nilsson i Slättö. Äktenskapet var barnlöst. Beskyllning på Erengisle om lägersmål är
skildrad på sidan två om Hylte.

Hustru Kerstin död 27/1 1689	hustru Karin död 7/2 1691
Änkan Rangel död 22/6 1697	änkan Sissela död 8/1 1703 på torpet
Änkoman Jon död 1/5 1705	gamla pigan Kerstin död 27/2 1710
Kerstin Jonsdotter, född 1642 och död 1/3 1712	
Hustru Karin, född 1706 och död 6/9 1739	
Brita Nilsson, född 1655 och död 13/5 1715	
Änkan Elin Karlsdotter, född 1680 och död 8/1 1750	

Så kom nya släkter.

Germund Jonsson, född 1658

Kerstin Jönsdotter, född 1668 och död 14/9 1733 i Hylte, 65 år

Jon,	född	30/9	1689	död	13/2	1693
Måns		1/1	1693	död	ung	
Måns		23/8	1697			
Jon		28/8	1698	död	23/10	1710
Per		16/6	1699?	död	29/6	1707
Elin		9/2	1706			
Jöns			1708,	döpt	8/12	

Germund och Kerstin bodde i Hylte från 1688. Germund var släkt med Applehult.
Barnen synes ej ha övertagit gården.

Änklingen Per Sigfridsson i Hylte, gift 30/10 1715 med
änkan Kerstin Håkansdotter i Hillafällan

barn,	fött	6/7	1716	i Hylte	död	samma dag
Märit					död	1/6 1717?

Familjen flyttade 1717 till Slätthög

Karl Gudmundsson, född 1697 i Södra Ryd och död 11/3 1740 i Hylte

Gift 28/10 1715 med

Karin Gudmundsdotter i Hylte

dödfött barn 27/8 1716 i Hylte

Anders, född 2/12 1717 "

Elisabet 6/12 1719 "

Per

Erik 23/11 1722 Bodatorp

Maria 25/7 1727 "

dödfött barn 28/11 1735 "

Katarina 5/8 1738 " död 3/4 1739

Andra gården

Jon Månsson i Stenbro köpte 1/6 Hylte av Per Månsson i Gigaryd

Jöns Nilsson i Hylte, gift 4/12 1720 med

änkan Kerstin Persdotter i Uggleryd

Nils, född 17/11 1721 i Hylte

Måns 3/6 1724 "

Gudmund 4/4 1729 "

Elisabet 5/12 1730 "

Kerstins moder Annika bodde här 1727.

Tredje gården

Gudmund Bosson från Stenbro

Brita från Råsen

Jon, född 1702 övertog en gårdadel

Karin 1/12 1705 gift 31/5 1730 med Karl Månsson i Hällaryd

Kerstin 1707 död 16/1 1710

Anna

barn 1713 dött 1717 i Hylte, i koppor

Jonas Johansson inskrevs i Växjö skola 1716, 15 år

Gudmund kan vara omgift med

Karin Eriksdotter, född 1675 och död 30/3 1755 i Hylte

Maria, född 3/2 1718 i Hylte övertog en gårdadel

Bo född 3/2 1718 i Hylte död 24/6 1718 i Hylte

Jon Månsson i Hylte gift 3/4 1737 med Brita Jonsdotter i Draget

Jon Johansson i Skärsmo i Aneboda gift 18/6 1769 med Katarina Jonsdotter i Hylte

Jon Gudmundsson, född 1702 i Hylte och död där 9/5 1757. Gift 12/5 1723 med

Karin Jonsdotter i Boda

dödfött barn, fött 5/9 1724

Per, född 12/11 1725 i Hylte övertog en gårdadel
Erik 12/10 1729 " torde ha blivit soldat för Hylte
Jon 14/9 1733 " död före 1757
dödfött barn, fött 17/10 1735

Bouppteckning efter Jon Gudmundsson skedde 11/10 1757. Då värderades gården
1/8 mantal Hylte till 300 daler.

Per Jönsson, född 12/11 1725 i Hylte

Kerstin Nilsdotter

David

Kerstin 1753 död 27/11 1765, 12 år gammal
barn, född 1756 dött 30/12 1758, två år gammalt, i koppor
Katarina /11 1759 död 14/12 1759, 5 veckor gammal, förkvävd
Karin 1765 död 27/11 1765

Karl Karlsson i Skuggebo, död 1740, gift 28/5 1735 med

Maria Gudmundsdotter, född 3/2 1718 i Hylte och död där 25/10 1735 i barnsbörd
dödfött barn, fött 23/11 1736 i Hylte

Karl 31/3 1738 " död 3/4 1739
Gudmund 4/2 1740

Maria Gudmundsdotter, gift andra gången 3/3 1741 med

Johan Persson i Hylte, född 1718 i Hylte

dotter, född 1742 död 8/8 1746
Katarina 13/2 1744 gift med Nils Persson i Hylte
Karl 5/3 1747 köpte gården 1790
Per

Ingeborg

Johan Persson gift andra gången 1/7 1758 med Karin Svensdotter i Östra Mo.

Nils Persson i Hylte, gift med

Katarina Jonsdotter, född 13/2 1744 i Hylte och död där 21/11 1811

Peter, född 6/1 1769 gift med Katarina Eriksdotter i Skåeryd
Ingrid gift 31/3 1824 med Magnus Munter i Bohult
dotter gift med Jonas i Blekemo
Johannes 9/3 1771 gift med Annika Månsdotteri Uggleryd
Gumme gift med Sara Olofsdotter, övertog en gårdabit

Johannes Nilsson, född 9/3 1771 i Hylte och död där 21/11 1811

Annika Månsdotter, född 1/2 1770 i Uggleryd och död 21/2 1848 i Hylte

Nils, född 10/12 1802 i Hylte
Ingrid 29/5 1807 "
Anders 19/6 1810 " död 10/9 1816
Sara 3/3 1812 " död 12/10 1817

Sonen Nils gift med Stina Johnsdotter i Skåeryd och övertog den gården
Dottern Ingrid gift med Sven Magnusson och flyttade till Bodaryd

Gumme Nilsson

Sara Olofsdotter

Lena, född	8/6	1804	
Johannes	13/4	1807	död 18/12 1818
Stina	26/12	1809	
Maria	18/3	1812	
Anna Katarina	8/2	1815	död 16/10 1815
Ingrid Maria	18/2	1816	

Alla barnen födda i Hylte. Gumme äger och brukar 1/8 mantal Hylte.

Fjärde gården

Johan Nilsson

Elisabet Jonsdotter, född 1694 och död 2/4 1720 i Hylte

Annika, född 8/8 1715 i Hylte död 23/2 1716

Annika 11/11 1717 " död 20/11 1717 i koppor

Isak 21/10 1718 "

Agneta 21/10 1718 "

Johan kom o. 1714. Han sålde 18/10 1739 1/4 mantal Hylte till Erik Andersson i Håkantorps för 300 daler silvermynt.

Vid tinget 7/2 1724 § 51 hade Jon Nilsson i Hylte instämt rytteren Måns Wallberg och Nils Persson i Skärshult, att de hummat honom att ha tagit huden av en häst, samt instämt pigan Kerstin Gudmundsdotter i Tranemo för samma tal.

Johan i Boda säger att Jon Nilsson flått både häst och sto.

Emedan detta skvaller av intet värde består, tas det inte upp, och Jon Nilsson blir för talet fri.

Vid tinget 14/2 1740 § 17 har Johan Nilsson i Hylte sålt 1/3 Hylte till Erik Andersson i Håkantorps för 300 silvermynt.

Vid ting 2/6 1740 § 57 hade Johan Nilsson i Hylte stämt Johan Johansson i Klinthult om skatter och annat.

Vid samma ting hade Johan Nilsson i Hylte stämt Kristoffer i Draget om ett par oxar.

Anders Persson, född 27/8 1712 i Nydala och död 30/3 1790 i Hylte. Gift 1/6 1737 med Agneta Jonsdotter, född 21/10 1718 i Nydala och död där 27/4 1757

Lisken, född 21/2 1738 i Hylte och död 6/4 1738, förkvävd

Per 29/7 1739 " död 8/12 1739

Anders 5/11 1741 "

Ingrid 25/9 1743 "

Lisken 1747 " död 24/8 1769, 22 år gammal

Stina 1/1 1751 " övertog gården 1761

Agneta okt 1749 "

Katarina 11/3 1755 " övertog 1/16 mantal Hylte

Bouppteckning efter Agneta förrättades 10/10 1757.

Dottern Katarina gift 12/12 1773 med Sven Eriksson från Försebo.

Anders Perssons svärmor Kerstin i Lövfällan född 17/2 1692 och död 10/11 1782

Sven Persson och hustrun Elsa

Brita, född 20/10 1734 i Hylte

Johan Jonasson
Ingeborg Jakobsdotter
tvillingar, födda 23/10 1739 i Hylte

Kristoffer Johansson, född 29/10 1744 i Lida. Gift 12/7 1769 med
Stina Andersdotter, född 23/10 1739 i Hylte

Johan, född 1/7 1770 i Hylte

Isak 5/12 1771 "

Agneta 15/7 1775 "

Magnus 2/1 1779 "

Kajsa 9/2 1782 " övertog 1/16 mantal Hylte

Lisbet 28/5 1786 " död 1850

Dottern Katarina gift 1773 och inköpte 1/4 mantal Hylte, värderat till 600 daler.

Oplacerade åbor:

Per

Hustrun

Johan, döpt 24/4 1708

son, död 6/8 1715

Erik Andersson

Brita, född 21/3 1702

Per

Elsa

Katarina, gift 9/6 1756 med rusthållaren Per Jönsson i Karshult

Åsle bör vara född i denna familj

Per Eriksson i Hylte, gift 8/6 1761 med

Karin Gummesdotter i Gigaryd

Sven, född i juni 1771 i Hylte och död där 27/10 1771, ett halvt år gammal

Åsle Eriksson i Hylte gift 13/5 1761 med

pigan Regina Månsdotter, född 1745 och död 25/7 1761

Johan Gudmundsson

Katarina Eriksdotter

Anna, född 11/3 1719 i Hylte

dödfött barn 17/9 1724

Jöns, född 29/6 1728 och död 25/10 1728

Sven Persson

Elsa

Brita, född 20/10 1734 i Hylte

Johan Jonasson

Ingeborg Jakobsdotter